

Anh Sáu* Cổ Tấn Tinh Châu.

*Khi xưa anh là Đại Tá, nhưng kể từ sau 30/4/1975 và nhất là ở hải ngoại, những đại tá mà tôi hằng tâm phục, khẩu phục thì tôi gọi là “anh sáu”. Anh Sáu Cổ Tấn Tinh Châu, Anh Sáu Bồ Đại Kỳ, Anh Sáu Trần Minh Công, Anh Sáu Tango, Anh sáu Saigon, Anh Sáu Đồ Sơn v.v..

Khi Anh Tinh Châu tốt nghiệp trường trung học Petrus Ký năm 1954 thì tôi (Captovan) mới nhập học lớp Đệ Thất, tuy là đồng môn nhưng cách nhau 7 năm nên tôi không biết anh.

Anh là một trong những Tiểu Đoàn Trưởng đầu tiên của TĐ.2/TQLC. Năm 1965 khi anh rời TĐ.2/TQLC về Trường Võ Bị thì tôi mới từ TĐ.5 chuyển về TĐ.2, Anh và tôi cùng là đồng đội TĐ.2/TQLC nhưng tôi chưa có dịp được trình diện Anh.

Tôi quen biết em ruột của anh, Đại Úy Cổ Tấn Tinh Châu TĐ.5/TQLC. Châu tử trận vào năm 1965. Nhưng với anh Cổ Tấn Tinh Châu thì tôi mới được tiếp xúc kể từ khi anh di chuyển từ San Diego về Little Saigon, sinh hoạt với Hội TQLC Nam CA.

Tuy xuất thân cùng một học đường, phục vụ cùng một đơn vị-TĐ.2/TQLC, nhưng vì là kẻ “hậu sinh” nên thời gian đầu, khi anh về sinh hoạt với Hội TQLC Nam CA, tôi chưa dám “bắt quàng làm họ”, nhưng dần dần với nụ cười, lời thăm hỏi của anh làm mọi người lại gần anh hơn. Tôi trông thấy anh mặc bộ quân phục TQLC với bảng tên màu tím TĐ.2 (Trâu Diên) khiến tôi xúc động, nên từ đó tôi gọi anh là: “Anh Sáu” Cổ Tấn Tinh Châu thay vì đại tá.

Gần anh tôi mới nhận ra sự khoan dung độ lượng, anh bỏ ngoài tai mọi sự khen chê, dù từ “cậu ông trời” vọng xuống, hay từ “đáy giếng” vang lên. Anh không quan tâm phe phái chính trị, dù cho có những “chính chị gia” ve vãn anh. Nhưng với chống cộng, hội đoàn nào hoạt động chống cộng là anh ủng hộ, anh tham dự. Anh luôn đặt tình Huynh Đệ Chi Bình lên trên phe nhóm. Do đó anh được các hội đoàn Quân Đội mời chủ tọa và phát biểu cảm tưởng trong những buổi lễ. Khán thính giả thích nghe anh phát biểu với giọng hùng hồn, nội dung ngắn gọn nhưng xúc tích, vì anh đã từng “tay súng, tay viết”.

Ngoài hai bài viết: “Bắt Dân Quân Trung Cộng Trên Đảo Hoàng Sa” và “Chinh Lý Năm 1964” Anh còn viết nhiều bài khác nữa như:

Đệ Tứ Quốc Tế Việt Nam, Đặc Khu Rừng Sát Và Những Ngày Sau Cùng, Giải Phóng Và Thống Nhất, Người Mẹ Thời Chiến, Truy Diệu 81 Chiến Sĩ Nhảy Dù, Hình Tượng Anh Hùng Quang Trung, Nhớ Ôn Thầy Cô v.v..

Anh Sáu Cổ Tấn Tinh Châu không chỉ là người lính viết văn, mà Anh còn có tài “cây súng cây đàn”, là bậc thầy của một số nhạc sĩ.

Nhưng những cái đó qua rồi, niềm vui hiện tại là anh đến với các đàn em, đàn em bao quanh Anh để học hỏi tấm gương khiêm nhường và đại lượng.

Mỗi Thứ Sáu hằng tuần, chị chờ Anh đến ngồi uống café với chúng tôi. Mỗi khi Anh đến, Anh đi bắt tay hết tất cả đàn em, rồi khi ra về cũng thế.

Sáng Thứ Sáu 7/7/2023, như thường lệ, Anh chị Cổ Tấn Tinh Châu đến rất sớm, lại thêm Niên Trưởng Lý Văn Mẹo-vị sĩ quan cán bộ được toàn thể đàn em quý mến kính trọng chỉ với câu nói với cấp trên:

-“Tụi nó vào trường học làm sĩ quan, tại sao lại phạt tụi nó ra trung sĩ?”.

Đám học trò gần 20 tên nghễnh cò lắng nghe hai ông thầy đàm đạo chỉ thấy hai thầy cùng cười, Thầy Châu than đau đầu gối, trò Dr Cam Vũ nhanh nhẩu:

-Thầy cho em coi xem sao.

Thầy Châu kéo ống quần lên, đầu gối bầm tím, Cam Vũ hỏi:

-Thầy có bị té không?

-Không, tự nhiên nó thế.

Mấy tên rần rần nghe thầy Châu nói: “tự nhiên nó thế” thế là chúng cười mím chi. Thầy Châu hiểu đám “quỷ ma học trò” này nó muốn ám chỉ thầy đau đầu gối là tại vì... Thầy cười mím chi, nụ cười của đàn anh đã 88 làm tăng sức sống cho lớp đàn em.

Anh chị ra về, anh không quên bắt tay từ già đàn em.

Nhưng ai ngờ đó là lần cuối cùng, Anh bắt tay từ già các đàn em vĩnh viễn.

Anh đã chiếm được mục tiêu cuối cùng khuya 11/7/2023.

Anh mới cười đó rồi ra đi về chốn bình an.

Đó là niềm hạnh phúc của người lính già.

Những người lính già không sợ chết, mà có lúc sợ “không chết được.

Kính chúc Anh Sáu Cổ Tấn Tinh Châu được đón tiếp bởi các Tiểu Đoàn Trưởng TĐ.2/TQLC Trâu Điền Lê Hằng Minh, Nguyễn Xuân Phúc, Trần Văn Hợp,/.

Anh Chị Cố Tấn Tinh Châu luôn sát cánh với Hội TQLC Nam CA.

*Café sang Thứ Sáu 7/7/2023.
L-R: NT Hoàng Đình Ngoạn, Anh Chị Châu, NT Lý Văn Mẹo*

Mỗi sáng Thứ Sáu và Chủ Nhật.

Chị lái xe đưa Anh đến với chúng em

Khi ly trà, ly café, nước cam, sinh tố.

Thứ nào cũng được, miễn sao có chỗ ngồi bên các em là Anh vui rồi.

Khi Anh tới, Anh đến bắt tay từng người, miệng cười tươi:

-Khỏe không em?

Khi Anh về

Vẫn thế,

Vẫn bắt tay từ già từng đứa:

-Giữ gìn sức khỏe nghe em.

Sáng Thứ Sáu ngày 7 tháng 7, khắp khênh bước tới, Anh nói

-“Tự nhiên đầu gối của anh đau”!

Mấy tên đàn em rần mắt nhìn nhau khôì hài:

– “Nào phải tự nhiên đâu!”

Đám trẻ cười, người lính già 88 bẽn lễn cười theo.

Chiều hôm ấy chị báo: “Anh vào ICU”.

Bốn ngày sau -11/7/2023, tin sét đánh: “Anh đã ra đi”!

Anh cười đó, rồi ra đi sau đó ở tuổi đại thọ 88.

Người lính già không sợ chết, kết thúc như anh là điều hạnh phúc.

Hôm nay đây-ngày 24 tháng 7/2023,

Người người đến tiễn chân Anh lần cuối.
Sống, chiến đấu như Anh mọi người nể phục!
Thác như Anh, đồng đội, đồng môn, thân bằng quyến thuộc tiếc thương!

Đồng Kính Bái:

Các em: Võ Ý, Đình Ngoạn, Văn Thiệt, Kim Thu, Khắc Kha, Trương Sương, Văn Cấp, Quách Lâm, Đồng Hùng, Trung Việt, Thanh Sang, Công Cự, Mạnh Trường, Khoa Toàn, Trọng Việt, Khắc Phước, Nguyễn Hàm, Cam Vũ, Quý Hùng, Văn Giải, Ái Đỉnh, Phước, Thành Kiên, Văn Duông, Trọng Oánh, Minh Đức, Khải Bình, Văn Nên, Văn Thuận, Bửu Ngọc và Nguyễn Đình Hiếu.

TQLC Captovan

(Trích trong sách “Huynh Đệ Chi Binh Thủy Quân Lục Chiến” của Tô Văn Cấp)

Nguồn: <https://petruskyaus.net/tqlc-co-tan-tinh-chau-to-van-cap/>

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9100 TÁC PHẨM